

- 240 Clerus agit perperam¹, laude se frustravit
Et de scripto nominis sese viduavit.
Virtus et industria cleri sincopatur,
Sitis et superbia clero dominatur;
Dolis et invidia sic reciprocatur,
245 Quod in arrogantia quisque gloriatur.
Musa! fer de monachis, quos scis monstruosos:
Preciosus habitus monstrat hos probrosos,
Vite dissimilitas prorsus odiosos
Reddit et — quam deceat — contumeliosos.
250 Iacobitas ammodo scribere conantur,
Quos in messem domini missos memorantur²;
Dissidentes ammodo clero detestantur;
Detractores suimet hos argumentantur;
Clerum solo nomine dici protestantur,
255 Et hoc fit, si genere clerum percunctantur.
Genus Aristotilis speciei datum
Respice; tunc senties esse sceleratum,
Species si deroget generi, probatum
Generi quod species et argumentatum
260 Est, refertur; hinc sciat detractor, fedatum
Cleri se, sic proprium defleat reatum.
Franciscus, Dominicus, lumen mundi dati,
Quamvis sint in dogmate diversificati,
Stant unius bravii³ capaces pacati
265 Et augmento meriti mundo sublimati;
Quique nudis pedibus, quique calciati
Successores militant⁴, plerique beati,
Nec non arrogantia quidam [sunt⁵] inflati,
Discurrentes lampadis lumine frustrati⁶.
270 Hii sunt terre baculi, graves ad videndum
Oculorum scrupuli, missi nos docendum
Tragedias, nenias; vileque dempnendum,
Et, cum dies mali sint, tempus redimendum.
Hii sunt legis sanctio⁷ vere qualitate,
275 Simus cum privatio nos alteritate.

1) 'perpetram' Hs. 2) Vgl. Luc. 10, 2. Iacobite sind die Dominikaner; vgl. Chron. rhythm. v. 376 sq. 3) 'bravi' Hs. 4) 'militant' Hs. 5) 'sunt' fehlt, ohne Angabe einer Lücke. 6) Cf. Math. 25, 1—12. 7) 'sacio' Hs.